

• NGUYỄN PHÚ ĐIỀN

Vườn Thơ

Công Chánh

Lời Mở Đầu:

Thơ vẫn thường xuyên được đăng trên LTCC nhưng rải rác khắp các trang. Kỳ này, Ban Phụ Trách LT đã ưu ái dành cho các AH và TH yêu thơ có một mảnh đất riêng để tha hồ ươm hoa. Nó cũng mang một ý nghĩa đặc biệt là khi các AH và TH cảm thấy mệt mỏi, có thể đến thẳng với VTCC để tìm một chút mát mẻ qua các vần thơ của nhau. Thơ đã có đất rộng hơn, ước mong các AH và TH bốn phương đóng góp thật nhiều để VTCC của chúng ta thêm phần khởi sắc. Hoa hồng, hoa lan cũng không khác hơn hoa cúc, mỗi hoa có một hương sắc riêng, phải không các bạn ?

Vườn Thơ Công Chánh không chỉ dành ưu tiên cho những thi phẩm do chính các AH và TH sáng tác (được như vậy thì nhất rồi). Nếu các bạn sưu tầm được hoặc tình cờ bắt gặp những áng thơ hay, xin hãy vui lòng gửi về VTCC để chúng ta cùng chia sẻ. Vì VTCC quan niệm rằng chính những cảm xúc hoặc rung động của các bạn trước những lời hay ý đẹp là nguồn sống đơm hoa, tô điểm cho VTCC của chúng ta.

Bài thơ đầu tiên gây cho tôi nhiều xúc động có lẽ là bài "Tìm Em" của AH Kẻ Lũ Hành (KLH). Nhìn mái tóc đã điểm sương của anh khi đến đưa bài cho tôi rồi đọc qua bài thơ, tôi mới thấy sự rung động phong phú trong tâm hồn của một người kỹ thuật như anh. Có lẽ chỉ có thơ mới diễn tả được nội tâm thầm kín trong một ít dòng.

Một ước muốn bình thường như những người

khác, KLH muốn có được người yêu chân thật với mình nên đã đi "Tìm Em".

TÌM EM

(Mến Tặng Các Bạn Trẻ)

*Tù lâu anh tìm Em,
Một người Em đặc biệt,
Để chia sẻ cuộc đời.
Một người Em rộng lượng,
Sẵn sàng chấp nhận anh,
Và yêu anh trọn vẹn.
Một người Em thông cảm,
Luôn luôn khuyến khích anh,
Vuốt gò bó cuộc đời.
Tù lâu anh tìm Em,
Để nuông mội, tâng tiu...*

*Nhưng qua năm tháng dài,
Anh chỉ gấp ảo ảnh.
Đến với anh khoảnh khắc,
Rồi tan biến như sương.
Anh buồn anh thất vọng,
Tưởng sẽ không tìm được,
Để gởi trọn tình yêu,
Và để được Em yêu !*

*Sau cùng anh thất vọng,
Định bỏ cuộc tìm Em,*

*Anh bắt đầu chấp nhận,
Số phận rất hẩm hiu,
Không bao giờ có Em,
Để chia sẻ cuộc đời !*

Người em mà KLH tìm kiếm chỉ là ảo ảnh, tan biến đi như làn sương. KLH dành chấp nhận số phận hẩm hiu của mình trong suốt quãng đời vô vị còn lại ! Thật thương quá.

Nhưng, có lẽ Trời xanh hãy còn thương KLH nên ...
*Rồi một hôm,
Qua cái nhìn chạm nhau,
Anh cảm thấy bồi hồi.
Qua truyền cảm không lời,
Anh cảm thấy xốn xang.
Qua ánh mắt dịu hiền,
Anh bắt đầu rung động.
Qua cử chỉ hồn nhiên,
Tim anh dành thốn thức.
Qua giọng nói thanh tao,
Anh không nói ra lời.
Qua văn thơ dễ thương,
Tim anh ngừng nhịp nhảy ...
Tình yêu anh nẩy nở,
Anh cảm thấy gắn liền.
Mỗi lời Em thêm nghĩa,
Tình yêu thêm đậm đà.
Anh bắt đầu tự tin,
Cuộc hành trình sống động,
Của tình yêu đôi ta.
Và hôm nay,
Anh sung sướng dừng bước,
Vì anh đã mãn nguyện,
Tim được người anh yêu,
Anh muốn nói với Em:
"Sẽ yêu Em trọn đời."*

Ké Lũ Hành 6-19-97

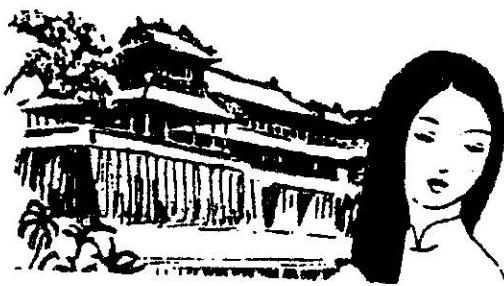
Nhưng liệu KLH có tìm được người Em lý tưởng của mình không ? Tôi nghĩ người Em này chỉ có trong mộng. Đây chính là nỗi khổ đau của KLH, và có lẽ trong suốt quãng đường đời còn lại, KLH sẽ phải cô đơn đi một mình đúng theo tinh thần bút hiệu anh đã chọn. Hơn nữa, nếu KLH đã tìm được Em thì chủ đề của bài thơ sẽ không còn ý nghĩa nữa. Phải chăng tác giả mến tặng các bạn trẻ hay ngầm ý ước mơ hồi minh còn trẻ đã may mắn gặp được người trong mộng ...

Bài thơ kể của AH Phú Cát mang đầy tính chất lâng man và dễ thương. Người em của Phú Cát chắc phải là nguồn cảm hứng tuyệt vời cho người thả thơ.

CHIỀU THÀNH NỘI

*Anh gấp em chiều nay trong gió lạnh,
Dáng em hiên, môi mọng ướt xinh xinh,
Khẽ lặng nhìn em đôi mắt say tình,
Em giận dỗi che mi lèn tóc rối.
Anh hối hận, thấy lòng anh tội lỗi,
Tim đau buồn lỡ nhuốm bụi thương yêu.
Em đến chi em ! trong suốt buổi chiều,
Trời đông lạnh, lòng anh thêm se lạnh.
Em yêu ơi,
Bờ vai em gầy guộc,
Mắt em buồn mênh mang.
Nhìn em, anh không nói,
Lòng em, anh lang thang.
Theo em về lối nhỏ,
Đau hãi em vô tư.
Âm thầm anh đếm bước,
Sâu thoảng nét tương tư.*

Phú Cát
Huế, Mùa Đông 1972

Trong bài “Còn gì cho nhau”, TH Ngân Hà đã cho ta thấy nhân sinh quan của cô; ở đó chỉ toàn giữ lại những kỷ niệm đẹp, êm đềm, trong sáng ... như: “Một thoảng êm đềm rồi xa bay” hay “hơi ấm tiếng cười reo trong gió.” ... hay thật ngọt ..”Nửa mảnh hồn lung linh chút đắm say.” Dù sau một cuộc tình tan vỡ.

CÒN GÌ CHO NHAU

*Còn gì cho anh nửa đời sóng gió,
Bao đau thương ngang trái phũ phàng,
Nửa hồn khép kín bỗng đi hoang,
Chợt thấy anh em ngõ ngang tiếc nuối.*

*

*Còn gì cho nhau trên đoạn cuối,
Một thoảng êm đềm rồi xa bay,
Em hững hờ khép kín đôi vai,
Anh mòn mỏi âm thầm theo năm tháng.*

*

Cánh cũ, người xưa giờ nơi đâu?

*Còn gì cho nhau những đêm trăng sáng,
Đan tay gầy guộc mơ ca khúc êm đềm,
Sóng vỗ ru tình dưới ánh trăng đêm,
Còn hơi ấm tiếng cười reo trong gió.*

*

*Còn lại đây những tháng ngày bõ ngõ,
Nuôi đoạn đường bao mơ ước cao bay,
Nửa mảnh hồn lung linh chút đắm say,
Còn gì không anh trên đoạn cuối.*

Ngân Hà

Trong một buổi họp của Ban Phụ trách LTAHCC, AH Trần Đức Hợp đã giới thiệu với tất cả anh em một bài thơ của TH Trần Sa. AH Hợp xưa nay có tính vui đùa, thế mà khi nói về TH Trần Sa, mặc dù chỉ có một đôi lời ngắn gọn, giọng nói của anh vẫn mang một tính cách trang trọng. Điều này đã gây một cảm giác mạnh trong đầu tôi. AH Phạm Nguyên Hanh (đầu tàu của Ban Phụ Trách) đưa lại bài cho tôi. Tôi đã dành rất nhiều thời giờ để đọc bài thơ “Gió Santa Ana” - có lẽ nhiều thời giờ nhất trong số những bài thơ tôi lựa chọn trong kỳ này. Tôi không muốn phạm phải lỗi làm là tìm cách diễn tả ý thơ của tác giả trong khi mình chưa thể hiểu thấu được những ý nghĩ thầm kín của người viết gởi trọn vào bài thơ. Nhưng càng đọc, tôi càng cảm thấy mình như đang hòa nhập với “Nỗi niềm uất mẩy năm qua.” của tác giả. Tôi chỉ xin nhấp tạm chén ly bôi “Gió Santa Ana” kỳ này. Uớc mong đón nhận được ý kiến của các AH và TH đối với bài này.

GIÓ SANTA ANA

*Ta hóa thân làm bóng giáng “An” (Ana),
Tay nâng ly rượu mắt rưng tràn,
Uống say để thấy mình xa lạ,
Thấy tiếng gió gào cõi hồn mang.*

*

*Ta muốn gào lên cho gã biết,
Nỗi niềm u uất mẩy năm qua,
Bao nhiêu nước mắt bao thương nhớ,
Cái gã khặt khù xa vần xa.*

*

*Gã nào có hiểu nỗi niềm đau,
Một nửa hồn ta cho gã rồi,
Một nửa hồn kia còn ở lại,
Ngày dài nhấm nháp chén ly bôi.*

*

Ứ chén ly bôi ta đã cạn,
Mà thiên cổ lụy vẫn chưa trôi,
Phải chăng trời đất còn đi vắng,
Hỡi gàù lý đáng trách ơi.

*

Gã lý ta sẽ lý hơn gã,
Không uống ta càng uống bao thêm,
Ta muốn hành ta hay hành gã,
Cóc cần suy nghĩ kéo tàn đêm.

*

Ta nốc trọn đêm cho bõ ghét,
Ghét ngày qua thui tái tuổi xanh,
Ghét hôm nay trần xì điếu thuốc,
Và ngày mai hố thảm thời gian.

*

Mà thôi chén đãng minh ta uống,
Ném thử gian trần đôi chất cay,
Để có chút gì chia với gã,
Mẫu đời quờ quạng tháng năm bay.

Trần Sa

Người phụ trách cùng một số AH muốn được mượn ý thơ của TH Vũ Khang trong bài “Tình Thày Trò” sau đây để gửi tặng quý thày cô Nguyễn Ngọc Thịnh, Nguyễn Đức Thịnh, Phan Đình Tăng, Trần Văn Thu, Nguyễn Đức Suý, Tôn Thất Cảnh, Bửu Đôn, Phạm Nguyên Hanh, Trần Mỹ Vân v.v... Ngoài liên hệ AH, quý thày cô còn có liên hệ thày trò. Dù ở nơi nào, dù không liên lạc thường xuyên, chúng em vẫn luôn luôn ghi nhớ công ơn dạy dỗ của các thày cô.

TÌNH THÀY TRÒ

Phố cũ trường xưa nhớ bóng hình,
Lời Thày vang vọng mãi trong tim,
Nhớ bạn ta mong ngày hội ngộ,
Lưu lạc đời ta như cánh chim.

*

Gặp nhau mừng tủi tưởng nhu mèo,
Cùng ôn kỷ niệm thuở xa xưa,
Trò đã thành danh, nhăn nếp trán,
Thày Cô súc yếu, tóc bạc phơ.

*

Dù đã trở thành ông nội ngoại,
Kính mến Cô Thày xưa thuở xưa,
Tôn sư trọng đạo, tình cao đẹp,
Tri kỷ đồng môn chẳng xoá mờ.

*

Nhất tự vi sự thời tuổi nhỏ,
Trưởng thành còn nhớ tới ân sư,
Guồng xưa giữ vẹn, tròn luân lý,
Đời sau tiếp nối phải tôn thờ.

Vũ Khang,
Xuân Đinh Sửu 1997

Trước khi đóng cửa VTCC kỳ này, tôi xin được gửi tới quý AH và TH bài thơ của AH VK (Khu 12 Caltrans) viết bằng tiếng Anh để đổi lại 4 câu thơ bắt hú của AH Lê Ngọc Diệp trong LTAHCC số 69.

Thơ của AH Lê Ngọc Diệp

Làm chi cũng chẳng làm chi,
Dẫu có bè gì cũng chẳng làm sao,
Làm sao cũng chẳng làm sao
Dẫu có bè nào cũng chẳng làm chi.

Đây là bài thơ đổi lại của AH VK

If you are busy,
Take it easy,
If you cannot do that,
So what,
If your mind is free,
There is no worry.

